

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 11 October.

Het *Journal de la Haye* bevat het volgende correspondentie artikel.

»Gisteren zijn er hoogst belangrijke depeches uit Weenen ontvangen; dezelve komen juist ter snede om de moeilijkheden van de tegenwoordige gesteltenis van zaken nog te vermenigvuldigen. De Maarschalk *Maison*, fransche ambassadeur, doet verslag van eene zeer gewichtige conferentie, welke hij met Prins *Mettelnich* heeft gehad. Deze heeft hem op de stelligste wijze verklaard, dat het onmogelijk was eene militaire tusschenkomst tusschen Holland en België van de zijde der groote mogendheden te doen plaats hebben; het moet aan die beide staten verblijven hunne geschillen onderling te vinden; men moet hun goeden anderen bijstand dan goeden raad verleenen. Deze mededeeling van Prins *Mettelnich* komt overeen met het besluit, thans door de Londensche Conferentie genomen, en toont op de klaarste wijze, dat aan *Leopold* niets anders overschiet, dan zich te onderwerpen.

Brieven uit Frankfort behelzen, dat de Deutsche Bondsvergadering door de regeringen van Weenen en van Berlijn officieel verwittigd is, dat het stelsel van volstrekte non-interventie door al de mogendheden in de zaken van België en van Holland dat gene is, hetwelk ten einde toe, bij de Londensche Conferentie, door de Noordsche Mogendheden volgehouden zou worden, en dat het ook met dat stelsel was, dat men verwachtte dat de gevolmagtigden ter bondsvergadering zich eenpariglijk vereenigen zouden. De tijding is niet onwaarschijnlijk, maar de mededeeling zal natuurlijk in andere bewoordingen geschied zijn.

Met betrekking tot de jongste bijeenkomsten der Londensche Conferentie, leest men het volgende:

»De tijdingen uit Londen zijn belangrijk. De bijeenkomst der Conferentie, die Maandag 11. plaats moest hebben, had tot geene gevolgen geleid; zij is doorgebracht in voorbereidende discussien.

»Den volgenden dag hebben al de leden, die de Conferentie zamenstellen, zich op nieuw vereenigd met het vroegere voorstel van lord *Palmerston*, uitmuntend door den Franschen gevolmagtigde, den heer *de Mereuil*, ontwikkelt en tot onderwerp der beraadslagingen gemaakt.

»Zoo als onze Lezers hebben kunnen zien uit de uittreksels der Engelsche bladen, bestond het voorstel van lord *Palmerston* in het, ten profijte van België, afrekken aan Holland van een *millioen* 's weeks, tot op de aanneming der 24 artikelen. Dit millioen staat gelijk met de som die het Belgisch gouvernement aan het onderhoud van zijnen voet van oorlog te kosten moet leggen.

»Het voorstel had aanvankelijk eene bijna algemeene goedkeuring verworven: Prins *Lieven* zelf scheen nagenoeg geneigd hetzelfde aan te nemen, maar de andere Russische gemagtigde de heer *Matuschewitz*, die onlangs op de jagt gewond, de bijeenkomsten der Conferentie sedert eenigen tijd niet had bijgewoond, was in de laatste vergadering slechts weder verschenen, om er een begin van dwangmiddelen tegen Holland te bestrijden en te verhinderen,

»Het verwerpen van het voorstel van lord *Palmerston*, is eene nieuwe en onverwachte inwikkeling.

Uit Antwerpen wordt het volgende, in dato 10 October, gemeld:

Het misnoegen over de wijze waarop de regterlijke organisatie alhier is daargesteld is niet gering; zie hier onder anderen wat de *Independant* hiervan zegt: »Gisteren verzekerde men, dat een doorluchtig personaadje, verwonderd over de uithersting van verontwaardiging, door het *Raikemsche* besluit te weeg gebracht, verklaard zou hebben, door dien minister *schandelijk bedrogen te zijn* geworden.

In den storm van Maandag zijn twee hierwaarts bestemde schepen verongelukt, de Engelsche goëlet *Thomas*, en het Amerikaansche fregat *Sarah*.

Uit Brussel wordt, in dato 11 October, gemeld:

Gisteren avond zijn er al weder zamenkomsten op het munt- en op het martelaarsplein geweest; men heeft zich echter niet met het zingen van revolutie-liedren vergenoegd.

De partijgangers van *Capiaumont* moeten, aan de grenzen, de dorpen Achel, Hamont, Nederweert en Meijel weder bezet hebben. En is het te Hamont tusschen hen en de Hollanders tot eene schermutseling gekomen.

Bij Valenciennes houden de Fransche troepen van de noord-armee zich thans met vuuroefeningen bezig.

Een berigt door de Fransche *Messenger* uit België medegedeeld, luidt als volgt:

»Een gisteren morgen (den 4ten) uit Brussel vertrokken en op het oogenblik te Parijs aangekomen koerier, heeft eenen brief mede gebracht, van welken men ons het volgende uittreksel mededeelt:

»De botsing, voor welken wij vreesden, zal niet gebeuren. De moeilijkheden met Holland zijn op het punt om te eindigen. *Leopold* heeft zoo even in al de voorslagen van *Willem*, zoo als dezelve in de jongste akte der Conferentie uitgedrukt worden, bewilligd. België zal de vrije vaart op de Schelde niet erlangen; het zal eenen tol betalen, welke voorloopig dezelfde zal zijn, die op den Rijn toepasselijk is; het zal niet het regt hebben om eene regtstreeksche gemeenschap met Duitschland, te openen; men zal aan hetzelfde eene kleine vermindering over de interessen der schuld bewilligen; Luxemburg zal aan ons (dat is aan België) niet overgeleverd worden. Het is waar, dit zijn harde voorwaarden, maar wij vermijden den oorlog. Het ministerie wil op dit oogenblik zijne toetreding niet bekend laten worden, uit vrees van de handel en nijverheid drijvende bevolking in het harnas te jagen; maar allengskens zal alles tot rust komen, en België zal nog steeds een bloeiend land kunnen wezen; door de voordeelen, welke het uit de vruchtbaarheid van deszelfs grond zal trekken.

»Nota. Wij geven deze tijding, welke wij allen grond hebben om voor echt te houden; maar wij zijn verre van in des schrijvers gerustheid te deelen; wij denken, dat België het besluit van deszelfs Koning niet zal billijken, en dat het liever de kans der wapenen zal beproeven, dan zich onderwerpen om van armoede te sterven.

Zoo, gelijk de *Messenger* verzekert,

de tijding echt en het berigt in alles naauwkeurig is, moet echter *Leopold* besluit reeds eenige dagen vroeger bekend geweest zijn, dan misschien de beslissende bestemming gegeven is; want hetzelfde blad behelst eenen extract-brief uit Brussel, waarin reeds, onder dagteekening van den eersten, het volgende voorkomt.

»Op het oogenblik meldt men mij, dat er aan al de vorderingen van Holland toegegeven is; maar dat, aangemerkt het uiterst groote gevaar, om, tegen het begin van den winter, de 80,000 man onzer armee aan het burgerlijke leven terug te geven, men hen tot de lente op de been zal houden. Ziedaar dan het offer volbragt en uw vooruitzicht, omtrent het lot van ons land, bewaarheid: *Geen voorspoed, geene toekomst meer!* mijne volgende zal nadere bijzonderheden geven.

In hetzelfde nummer van den *Messenger* leest men ook eenen brief uit Amsterdam van den 29 Augustus. De schrijver toont in denzelfden, dat bijaldien de Conferentie zich door de 24 artikelen jegens België verbonden heeft, zij hetzelfde, en vroeger, door de protocollen van 20 en 27 Januarij jegens Holland gedaan had. Om nu aan deze, anders onoplosbare moeilijkheid een eind te maken, had Holland zich bereid verklaard, op de aan hetzelfde toegekende voorwaarden aanmerkelijk toe te geven, terwijl België hardnekkig op de 24 artikelen staan bleef. Een ander deel van dien brief betreft in het bijzonder het vraagstuk wegens de Schelde. Eene aan elk in het oog vallende en ook meermaals reeds gemaakte bedonking, wordt er op eene snedige wijs is voorgedragen:

»Wat onze vorderingen betrekkelijk de vaart op de Schelde en de binnenwateren betreft (dus gaat de schrijver in dit gedeelte voort) zoo rusten zij op de heiligsten aller regten, terwijl België niets anders in het midden kan brengen dan de onmogelijkheid, waarin het is, om zonder eene volstrekt vrije vaart op die rivier en op de Hollandsche binnenwateren te leven. Maar, deze onmogelijkheid maakt geen regt; zij bewijst alleen dat men, alvorens te scheiden, had moeten berekenen, of men ook, gescheiden, leven kon. Wat ons betreft, wij hebben steeds gedacht, dat België niet zal kunnen bestaan, dan door zich, of op nieuw met Holland, of met Frankrijk te vereenigen, ten ware eenig Fransch ministerie, uit liefde voor 's Konings schoonzoon, de tol-linie tusschen Frankrijk en België wilde doen verdwijnen en aan de voortbrengselen van den Belgischen grond en fabrieken vrijen ingang toestaan. Doch ik denk niet, dat deszelfs genegenheid zoo ver gaan zal! Dit zoo zijnde, hebben wij, naar mij voorkomt, het regt om desgelijks te handelen en te antwoorden, als de vader in den *Bouffe et le Tailleur*, daar men hem om zijne dochter vraagt:

Monsieur, sans elle je ne puis vivre.— Eh bien, Monsieur, ne vivez pas. (O! zonder haar, Mijnheer, kan ik niet leven — Welnu, Mijnheer, zoo leef dan niet.)

Wij zeggen dit echter zonder eenige bittere bedoeling, want men kent in Holland de denkwijze van het verlicht gedeelte der natie te wel, om hetzelfde op gelijken leest te schoeijen met een handvol intriganten, die niet anders bejagen dan hun persoonlijk fortuin. Maar zeker, indien de Belgen, na kunne onwenteuing, niet-anders leven kunnen dan door de

goedwilligheid van Frankrijk of van Holland, zoo voegt het aan Frankrijk, de armen te openen voor de oudste dochter (zijner omwenteling) en aan dazelve markten op het Fransche grondgebied verleene, haar terug te geven, hetgeen zij door hare scheiding van Holland verloren heeft."

De *Nouvelliste* behelst eenen brief uit Modon van den volgende inhoud:

Het plan van tegen-omwenteling, door *Colocotroni* aangenomen, is zeer eenvoudig; het bestaat daarin dat hij het land doorkruist, de bevolking bevreesd maakt en aan de demogeronten of burgemeesters, alsook aan de inwoners van ieder dorp verbiedt, de prefecten en andere beambten, door de regering van Naplia benoemd langer te gehoorzamen noch ook de tienden te betalen, tot dat de nieuwe soeverein van Griekenland aangekomen zal zijn. Deze middelen zijn hem in de provincie Carithene en in een groot gedeelte van opper- en neder-Messenie gelukt.

Terwijl dit op twee dagreizen afstands van Navarino gebeurt, hebben er ook kleine gevechten in het binnenste der kantonnementen plaats.

De vesting Modon heeft een kanonschot met scherp moeten doen, om een gevecht tusschen *Pirakos* en den generaal *Catrakos* te verwijderen, dat voor de troepen van het bezettings-leger een loon werd. Sedert deze demonstratie is men aan dien kant stil; maar de twee partijen versterken zich door wervingen en zijn binnen kort misschien weder handgemeen.

Wilde men al deze kleine gevechten beletten, zoo zouden er meer troepen vereischt worden, dan wij er ter onzer beschikking hebben. Waarlijk het is tijd dat dit land uit het bloedig spoor geraken, waarin het zich reeds beweegt.

MENGELINGEN.

DE BELGISCHE KONINGH.

Een Engelsch fockepeerd, maer van het Duytsche ras,
Dat veel te duer op stall, en noyt gemonsterd was.
Een onbekende gast, een yuyl staetkundig schouwvel,
De schraele vryheidsop van 't dan September brouwsel;
Een loose scepterdief, syn Recht en is niet recht;
Een protocollen kind, een Conferencie knecht.
Hy is een nieweling, die pas syn werck aanvaerd heeft,
Onnoosel in syn vack, als 't boeckken dat geen baerd heeft,
Een antykaesenvorst, een koningh om de sop;
'Toor 't new gebaeken volck een niewe speelepop.
Een kopingh by der maend; een jaz gebroer van statie,
Een drooge suygesponz' voor duytsesoghe natie;
Een roover met verlof; hy komt geijck een dief (*),
Al is de kroon hem swaer, de paerels zyn hem lief.
Al had hy SALOMO syn wysheyd afgebeden,
Hy blijft in de aretelyd van ongerechtigheden. (†).
Een snyder buyten 't gild, een koninghke van was,
Syn scepter is van stroo, syn troon die is van glas.
Het schraepel uyt de pan, van politieke koochers;
Een muf gedestilleerd van twist en onruststoochers;
Een priem in *Potter's* ooghe; de groote draeyespil
Van 't Belgisch windbewind, dat eenwigh draeyen wil,
De Libertytenhoom, die seght hy onverbryss'lick;
In Turnhout was alreë het tegendeel bewys'lick;
Een SAXE-WEYMARS Neef, geen SAXE-WEYMARS maet,
Is Neefken neffen hem, dan wenscht hy, dat hy gaet;
Hy sweert, dat hy voor 't volck gevaer en dood wil uytstaen,
En laat in *Loren* zich door Neefken op den huyt slaen.
Hy is een flonkerstar, die spoedigh weër verschiet,
Hy kent van 't Roomsche recht de gulde spreuke niet:
Eodem modo, quo res saepe colliguntur,
O dwaes! gedenk er aan, *sic semper dissoluntur.*

J. H. B.

(*) Openb. XVI: 15.

(†) Psalm VII: 15.

KASARSKI,

De Russische Scheepskapitien.

„Op mannen! moed! — de vijand komt,
„En nadert meer en meer;
„Op helden! elk op zijnen post,
„Dat elk met roem zich weer! —
„Geene uitkomst is er meer voor ons! —
„Verwinnen of vergaan: —
„Het schip is wis der Turken prijs,
„Zoo wij niet moedig slaan.
„Wat wilt ge? — geeft ge u over, spreekt;
„Dan strijken wij de vlag;
„Of, sterven wij den heldendood,
„Zoo 'k niet verwinnen mag! —

„Dan, als geen wederstand meer baat;
„Steek ik den brand in 't kruid,
„Dan, — dan is de eer der vlag gered,
„En niet des vijands buit.
„Op, mannen! spreekt, wat is nu keus —
„„Verwinnen of vergaan?“
(Klinkt het, van scheepsboord, want en mast:
„Men val! den vijand aan.“
En nu, nu wordt de boeg gewend,
En op 't vijandelijk vuur
Geantwoord, zoo als 't helden past;
En 't stond den Turken duur.
Twee zware schepen, grootsch van bouw,
Met magt van volk belaan,
Vervolgden *Kasarski's* brik,
Op Nereus waterbaan.
En hoe hij zeil of roeriem rept,
Ontkomen kan hij 't niet; —
Daar hij door beider volle laag,
Zich weldra teist'gen ziet.
Kasarski vuurt zijn manschap aan,
Tot dapp'ren tegenstand;
En dond'rend vangt het strijden aan,
Als stond de zee in brand.
En 't scheen door 't vuur en wolken rooks
Van 't bliksemend kanon,
Dat hier de moed bezwijken moest,
Die elders lauw'ren won.
Maar in de al te ongelijken strijd,
Gaf God kan heldenkracht,
Kasarski's scheepje triuifeert
Op 's vijands overmagt:
Ontakeld houden ze eind'lijk af
Die schepen, grootsch van bouw,
En staven, dat geen magt verwinnt,
Op heldenmoed en trouw.
Drie uren had de strijd geduurd,
En zag de vijand 't aan:
Of Ruslands vlag hier strijken zou
Voor Mecca's halve maan. —
Maar uit dien strijd rees Ruslands vlag
Met nieuwen glans en gloor,
En waait en vraagt haar oud ontzag,
Gehel de wereld door.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 19 November 1832. De Ambtenaren, provisioneel belast met de Werkzaamheden van de *Nieuwe Wees-, Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer* alhier, als beheerende den boedel wijlen J. H. FRANKE, die geweest is Exceuteur Testamentair van wijlen M. H. van LOBBRECHT, aan H. M. LOBBRECHT, van het Huis, benevens twee Erven, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder L. A. N°. 40 en 41.

Idem, L. THIJM, als gewezen Vendumeester, aan A. SALOMONS en J. GOMPERTS MZN. qq., boedel M. A. SALOMONS, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Gravestraat*, bekend onder L. D. N°. 43.

Idem, L. THIJM, als gewezen Vendumeester, aan A. SALOMONS, en J. GOMPERTS MZN. qq., boedel M. A. SALOMONS, van een Erf, gelegen aan de *Heerestraat*, L. A. N°. 29.

Den 24ten November, J. P. TAFARES, aan M. S. E. REYNIGER, voor deren minderj. zoon LAUWERENS MARIUS REYNIGER, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkersgracht*, bekend onder L. D. N°. 620.

Idem, H. A. BUIK en L. THIJM qq. boedelo. EIJLERS, aan J. C. F. WALTHER, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Heerestraat*, bekend onder L. A. N°. 16te, en het daaraan belendende Erf, L. A. N°. 18.

Den 28 November, S. S. VAN CUMMINGS, aan ANTHONIJ WILDEBOER, van het Erf, met de daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Wagevoegstraat*, bekend onder L. D. N°. 139^b.

HYPOTHEEK.

Den 20 Nov. 1832. Mr. H. HEIJLIDJ qq. B. NOBEL, tweede *Hypotheek*, te vestigen op een vijfde gedeelte in de *Plantaadje Courtvugt*, Groot *Cullenburg*, *Halle in Saxen*, en den Houtgrond *Onoribo*, ten behoeve van L. THIJM en J. DE JAGER EZN. qq. R. LE CHEVALIER te Amsterdam.

Paramaribo den 29 November 1832.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,

WENTHOLT.

De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Vrijdag den 7^{den} December, z. k., des namiddags ten vier uren, ten huize van Mejufvr. M. E. GEERKE, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen Verkoopen: Mans Kleederen, welonderhoudene Mahoniehouten Meubelen, eene mooie Verzameling gedrukte Boeken; een Chais en Paard, enz., enz.; — en de navolgende Slaven, met namen:

MAGDALENA,

JOHANNES,

ANNA, met haar kinderen:

PRIMO of PRINS; en

PREMIERE;

aankomende den Boedel JOHANNES COENRAAD MULLER.

Voorts de slavin ANNETTE, met haar zoon LAURENS, en haar dochter CELESTINA, met haar zuigeling BETSIE; aankomende den Boedel ELISABETH PETRONELLA MARIA VAN TRIGT, Wed. L. J. RENS.

Paramaribo den 28 November 1832.

C. A. FISCO,

2de Commies.

Het op den eersten Januarij 1832 vereenigde *PRACTIJSNS-KANTOOR* van de ondergeteekenden, zal met ultimo December aanstaande, ophouden te bestaan.

Paramaribo, den 28 November 1832.

T. M. LOTZE,

Advocaat.

H. BIJLAART,

Procureur.

De ondergeteekende geeft bij deze kennis aan de respectieve INTEEKENAREN op de *Loterij* van diverse Goederen, dat de *UITLOTING* derzelve alnu zal plaats hebben op den eersten December aanstaande, des Avonds ten zes uren, ten huize van den Heer EMANUELS, in de *Kromme Elleboogstraat*.

Paramaribo den 29 November 1832.

E. BEIJER.

J. P. L. WEIMANN heeft ontvangen per de *Zeemeeno* en de *Faam*:

Rood en blaauw geruit en gestreepte Linnens en Bonten, fijne en groffe Boekjes, blaauw en roode Damruiten, blaauw gedrukte Catocnen, Siamoisien, Diewit, Marseille, groote Negerdoeken, blaauwe en grijze Nankinet, Satinet, fijne en groffe Dril en Koffijzakken. — Cristalle en verlatte Colom en Hanglampen, Toilet en Scheerspiegels, fijne Scheermessen, Kappers Kammen, wit Piqué en Cambrigs, Dames en Mans Handschoenen, en andere Goederen meer, als: *Provisien*, &c.

J. E. LIJONS, zal *HEDEN MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Wane en Kopie Planken, voor rekening den Houtgrond *Osembo*; enz. enz.

M. A. KEYSER, zal *MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Provisien en Stukgoederen, enz. Alsmede een Manneger, genaamd *ADAM*, bekwaame *Veldneger*.

SCHIEPS-TIJDING.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

Den 27. dez., het Nederlandsch Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. SPIEGELBERG, is den 22 October uit het *Nieuwe Diep* gezeild.

Idem, de Amer. Brik *Rebecca*, van *Salem* gezeild den 4 October, laatst van *Calijenne*.

Idem, de Amer. Brik *Gossypium* van *Gloucester*, vertrukken den 21 October.

Idem, de Amer. Brik *Volga*, van *Boston* gezeild den 1 November. — Liggende alle *quarantaine*.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 7 October, het Schip *Suriname*, Kapt. L. J. LUTJES. — Den 8, het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. STRENVELD. — Den 9, het Schip *Maria Agnita*, Kapt. J. A. WEIJERBUSCH. — Den 11, het Schip de *Nederlanden*, Kapt. C. HOTKER; allen van hier.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Erven J. BRINK.